

Testamentsformen. Og naar man nu undlader det her, kan man i Virkeligheden komme til, at en Udtalelse, som han har fremsat i en øjeblikkelig Stemning, og som han maaske aldeles ikke efter nærmere Overvejelse vilde have fastholdt, bliver bragt som et Ønske, i Henhold til hvilket den borgerlige Begravelse da finder Sted. Det forekommer mig, at der maatte paavises særlige Grunde, hvorfor man i dette Tilfælde skulde afvige fra den Regel, som vor Lovgivning dog ellers helt igennem opstiller, nemlig at afdødes Villie for at respekteres skal foreligge i en Form, som sikrer, at der virkelig har været en Villie til Stede.

Med Hensyn til § 4 forekommer det mig, at det kunde være hensigtsmæssigt at sige ikke blot, at det paagældende Begravelsesvæsens Bestyrelse eller Sognepræsten navnlig paa Landet skal paase, at Begravelsen ikke finder Sted samtidig med en anden Begravelse osv., men ogsaa at de skulde paase, at de almindelige Betingelser, de almindelige Oplysninger foreligge, som overhovedet kræves, for at en Begravelse og særlig en borgerlig Begravelse kan foretages. Desuden kunde man saa paaminde dem om det andet. Men i hvert Fald bør her, hvor vi nærmest skulde give en Kodifikation af Reglerne for borgerlig Begravelse, ikke forbigaa de Betingelser, som specielt vedrøre en saadan.

Endelig er der en Bestemmelse i § 7, som jeg er standset ved. Det drejer sig om Benyttelsen af Klokkerne. Det siges herom, at naar afdøde ved Daaben er optagen i det kristne Samfund, kan man ringe med Klokkerne, naar det i øvrigt er Skik paa det paagældende Sted, medmindre særlige Grunde findes at tale derimod. Det har det kirkelige Udvalg foreslaaet, og det er optaget i Lovforslaget. Jeg vilde gerne vide noget om, hvilke særlige Grunde det egentlig skulde være, som kunde forhindre, at man brugte Klokkerne, naar det dog drejer sig om et kristent Menneske. Jeg vilde sætte Pris paa, om jeg kunde faa at vide, hvilke særlige Grunde det er, der menes; herom foreligger der ingen Oplysninger. Heller ikke den følgende Regel forekommer mig at være klar. Udenfor København, siges det, „kan Sognepræstens Nægtelse begæres forelagt Menig-

hedsraadet, og hvis den derefter fastholdes“ osv. Her spørger jeg: Hvem skal saa fastholde den? Er det Præsten eller er det Menighedsraadet? Er det Menighedsraadet, saa bliver dette en Instans over Præsten, som altsaa kan omstøde hans Bestemmelser. Er det derimod ikke Menighedsraadet, som skal afgøre det, men Præsten, saa maa det hedde: „hvis den derefter fastholdes, være sig af Præsten eller Menighedsraadet.“ At nu Menighedsraadet skulde være en Instans over Præsten, forekommer mig ikke heldigt, men skal det ikke det, saa bør det klargøres, at det kun er Meningen, at hvis Præsten har Betæneligheder, bør han overveje Sagen med Menighedsraadet og derefter Afgørelse finde Sted. Saa tilføjes der „i København indankes Nægtelsen direkte for Biskoppen.“ Jeg ved ikke, hvad Provsterne have gjort, siden de skulde overspringes her. Det er vel Meningen, at Menighedsraadene skulde være med, for skulde de ogsaa overspringes i København, ved jeg heller ikke, hvad de have gjort. Det er en Bestemmelse, som det forekommer mig, der kunde være Anledning til at overveje nærmere.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Som Forhandlingen om dette Lovforslag er gaaet, er der jo i dette Øjeblik ikke stort andet for mig at gøre end at bringe det høje Ting en Tak for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Dette gælder jo særlig det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) og det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott), hvis Udtalelser jo helt igennem vare Udtryk for Tilslutning til Lovforslaget, saavel i dets Almindelighed som med Hensyn til de Enkeltheder, som de ærede Medlemmer særlig fremdroge. I det væsentlige gælder det samme det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), der dog havde nogle enkelte Ønsker om Forandringer, hvilke det sikkert ikke vil volde nogen Vanskelighed at komme overens om. Det ærede Medlem kunde jo i øvrigt i det store slutte sig til Lovforslaget. De enkelte Smaating, som han ankede over, f. Eks. at det skal være en fast Præst, man skal henvende sig til, og at man ikke kan henvende sig til Kapellanen, samt at Læg-